

[Hanne Andersen]

forslaget. Der må mere materiale til, og vi vil allerede i dag bede om, at folketingets kommunaludvalg får høringssvarene fra Amtsrådsforeningen, Københavns og Frederiksberg kommuner, hovedstadsrådet og sundhedsstyrelsen. I forslaget oplyses det, at sygehuskommunerne, Amtsrådsforeningen og sundhedsstyrelsen har fået forelagt dette forslag, men ikke, hvad man mener om det, og vi mener, det er ret væsentligt, hvad disse organisationer og parter mener.

### Lizzie Lichtenberg (KF):

Den hidtidige lovgivning på disse planområder har haft til formål at sikre en overordnet styring, hvor indenrigsministeren skulle godkende amtskommunernes sygehusplaner og fødselshjælpsplaner. Planerne har samtidig skullet fungere som information mellem amt og stat. Denne information bliver fastholdt med det forslag, der er til behandling i dag.

Forslaget indeholder dels en modernisering af de statslige og kommunale plansystemer, dels en lovfæstelse af en praksis, man har haft.

Det konservative folkeparti kan tilslutte sig ændringerne af planlægnings- og godkendelsesbestemmelserne vedrørende sygehusvæsenet, svangerskabshygien og fødselshjælp samt sundhedsvæsenets centralstyrelse.

Den forenkling og videreudvikling af de statslige og kommunale plansystemer, dette lovforslag tilsigter, ser vi som en naturlig konsekvens af de erfaringer, stat, amter og kommuner har fået inden for lovforslagets område efter decentraliseringen ved kommunalreformen. Det er derfor rigtigt, at amtsrådene får mulighed for at gennemføre en mere fleksibel tilpasning og omlægning af sygehusvæsenet uden først at skulle indhente indenrigsministerens godkendelse. Samtidig tilsigter vi os, at ministeren og sundhedsstyrelsen får mulighed for at rådgive amtsrådene og i særlige tilfælde at gribe ind for at sikre koordination på landsplan samt aftale om lands- og landsdelsafdelinger, herunder rigshospitalet.

Kvindernes ret til at vælge hjemmet som fødested ser vi på med tilfredshed. Det er jo ikke noget nyt, for sådan har det tidligere været, nemlig før man fik loven om sygehusplanlægning og fødselshjælpsplanlægning.

Lad dog kvinderne bestemme over egen skæbne! Det er jo det, de har deres selvbestemmelse til.

Vi kan derfor tilslutte os ministerens forslag, og ikke mindst at man lovfæster, at der skal gives en redegørelse på dette område.

### Bente Nielsen (V):

Det forslag, vi her behandler, er, så vidt jeg husker, det første forslag til opfølgning af planredegørelse nr. 3. Jeg vil gerne takke ministeren for, at hun nu er kommet med et sådant forslag.

Det væsentlige i forslaget er, at indenrigsministerens beføjelser til godkendelse af amternes sygehusplaner ophæves. Ligeledes ophæves beføjelserne til godkendelse af projekter vedrørende sygehusbyggeri. Det er der mange gode argumenter for, og jeg skal her nævne et par stykker.

For det første bliver ansvaret placeret hos de myndigheder, nemlig amtsrådene, som har den faktiske kompetence, og som har det økonomiske ansvar.

For det andet har amtskommunerne siden kommunalreformen overtaget ansvaret for en stadig større del af sygehusvæsenet; bl.a. er statshospitalerne for sindslidende og de ortopædiske hospitaler overført til amterne. Statens rolle på området er derfor for nærværende koncentreret om rigshospitalet.

For det tredje har den hidtidige procedure med forelæggelse af planerne for sygehusrådet inden ministerens endelige godkendelse kunnet forsinke gennemførelsen af løbende ændringer. Ved ophævelsen af godkendelsesbeføjelserne er der derfor skabt en mulighed for en hurtigere og smidigere planlægning.

Endelig for det fjerde er man i amtskommunerne kommet så langt med planlægningen gennem de to første planrunder, at hovedlinjerne for sygehusbyggeriet er fastlagt for resten af dette århundrede. Problemet fremover er derfor omlægning og tilpasning fremfor udbygning, og det kræver en hurtig og smidig procedure.

Vedrørende det konkrete forslag vil jeg godt knytte en bemærkning til § 11, stk. 6, den bestemmelse, der erstatter ministerens godkendelsesbeføjelser med en vetoret, en vetoret, som efter bemærkningerne kun skal bruges undtagelsesvis og kun, hvis væsentlige sundhedsmæssige hensyn taler herfor, samt